

Can Barnola

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: A uns 300m al nord del nucli de Santiga
Emplaçament A l'E. Torrent de Canyameres

Coordenades:

Latitud: 41.53766
Longitud: 2.15196
UTM Est (X): 429261
UTM Nord (Y): 4598792

Classificació

Número de fitxa 08260 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XII - XVI
Any 1142
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad: 08260A01200075
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dl., 27/04/2009 - 02:00

Descripció

Can Barnola es troba situada a uns 300m al nord del nucli de Santiga, i a llevant del camí i Torrent de Canyameres. S'hi accedeix des de Santiga, on des de la plaça surt una pista forestal que ressegueix el terreny de Canyameres. Cal arribar fins a un pontet que travessa l'esmentat torrent. La casa queda a la riba esquerra d'aquest (costat llevant).

La masia es desenvolupa en planta baixa i planta pis, amb coberta a dues aigües de teula àrab. La planta baixa presenta dues obertures, el portal d'entrada a la dreta i un finestral al costat esquerra de la porta. A la planta pis hi trobem dues finestres rectangulars. La façana es troba arrebossada i sense pintar. No hi ha cap element arquitectònic destacat.

Can Barnola és avui una masia del s.XVI molt modificada, amb moltes construccions modernes adossades a ponent, llevant i a la façana posterior que és la que dona al camí que comunica més endavant amb el camí del Padró.

Observacions:

Antic mas Puiggalí, mas Cuiàs, mas Pont, mas Millars i mas Gelabert, segons CANYAMERES (Fitxa, pàg. 313).

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009:

La primera referència documental és de l'any 1142.

Can Barnola és un mas amb uns orígens ben documentats al segle XII primer com a mas Gelabert de Santiga, posteriorment anomenat Pont, Cuiàs, Puiggalí, i finalment can Barnola.

En el decurs dels segles XII, XIII i principis del segle XIV, el mas Gelabert, manté el nom i la propietat al·lodial en mans de la parròquia de Santa Maria d'Antiga.

Des del segle XIV fins als nostres dies, el mas Gelabert ha estat habitat i les seves terres treballades. La família de pagesos senyors útils de dit mas anirà canviant de cognom principal pel fet que hi hagué diversos maridatges de pubilles. Els cognoms van estar lligats fins al segle XVI amb el del mas Gelabert.

La documentació del segle XVI reflecteix que s'està produint un nou canvi de manera de denominar el mas Gelabert. Tothom coneix la casa, la família i les terres pel mas Cuiàs de Santiga.

Des del segle XVII el mas Cuiàs ja és conegut com a mas Puiggalí i aquest es manté durant tot el segle XVIII i bona part del XIX.

La denominació de can Barnola actual és deguda al fet que la família que en els darrers cent anys ha habitat un dels habitatges de la casa del mas Puiggalí ha estat la família cognominada Barnola, des de Joan Barnola Parés a finals del segle XIX fins al matrimoni de Martí Barnola Morató.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

